

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Succinctam Doctrinarum Asceticarum Svmمام Comprehendens - Quam ad majorem omnium in Ascesi proficere cupientium utilitatem ac subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 3. De Purgatorio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](#)

tas tibi certò arriserit , cognitio vel recordatio sanctorum tuorum in nullo tibi magis horrore esse vel quifusioni valebit , quām est modo B. Petro Apostolocati Principi abnegatio sua , vel B. Mariæ Magdalena popolta sua . Verū super hoc agnitis delictis , velut Ex normi ac fœda infirmitate suā pietas , virtus , sapientia Medici , qui te sanavit , sublimius à cunctis admittitur , laudabitur , magnificabitur ; laus autem & misericordia gloriae DEI , tua , si bene advertis , gloria eterna .

§. III.

De Purgatorio.

I. Est receptaculum , in quo Animæ Defunctorum pro peccatis quoad poenam necedum plenè rem Ge satisfaciunt ; de quo tria specialiter Ascetæ sunt animanda .

II. Primum est , ut firmiter credat , Purgatori Diversi dari , eumque esse carcerem , de quo Christus Se tin Evangelico dixit : non exies inde , donec solvas novum terrum quadrantem ; hoc enim de carcere Mundi rurum Inferni intelligi non potest , cùm ex inferno nulla redemptio : in carcere mundi verò non ponantur omnes tales , qui per ultimi quadrantis solutionem dimittuntur è carcere .

III. Secundum est , ut salutarem timorem huius poenæ concipere studeat ; quem in finem serviet Guaricij Abbatij sententia , sic loquentis : Væ nobis si dies adimpleatur , & purgatio minimè adimpleatur & postea necesse sit impleri , & illo nos igne purgari , quod nihil poenalius , nihil acrius aut vehementius in hac vita potest excogitari ! Sed quis ille tam perfectus , ut

datio p̄sanctus , qui , cùm hinc exierit , nihil debeat igni illi ?
esse vel quis sic ad purum omnem in se scoriam excoixerit pec-
postolati , ut gloriari possit castum se habere cor , ut dicere
alena p̄ possit : mundum est cor meum , purus sum à peccato ?
, velut Ex hoc sanè timore perfecta erga DEUM subjectio o-
as , sapiet , uti sapienter advertit S. Anselmus sic discurrens:
is adm̄ Sciendum est etiam , quia gravior est ille ignis , quām
m & m̄ quidquid potest homo pati in hac vita ; omnia enim
gloriat tormenta , quæ hīc sunt , faciliora sunt ; & tamen ho-
mines , ne ea patientur , quidquid ab homine jussum
fuerit , faciunt ; quantò melius est , ut faciant ea , quæ
jubet DEUS , ne illa graviora patientur ?

IV. Tertium est , ut solidum sciatur modum evi-
tandi purgatorium , quem quidem Christus olim S.
enē rem Gertrudem docuisse videtur ; cùm enim hæc vidisset
æ sunt animam , quæ communibus Ecclesiæ suffragijs juvari
non poterat ob quoddam impedimentum , petijt à
DEO , eam ut doceret , quibus orationibus posset ob-
tinere , ut anima cuiuslibet defuncti liberetur ab hoc
terribili pondere , quod est impedimentum suffragio-
rum Ecclesiæ. Cui Dominus respondit : per talēm
effectum amoris , qualem tu in hāc horā sensisti , non
per orationes. Et sicut hoc nullus homo potest per se
habere , nisi ego dederim , sic etiam tale auxilium nulli
animæ præstari potest post mortem , nisi quæ speciali
gratia hoc promeretur in vita. Scias tamen , hoc ipsum
intolerabile gravamen processu temporis relevari qui-
buslibet orationibus sive laboribus Amicorum fideli in-
tentione peractis. Et ita citius vel tardius liberantur ,
secundūm quod conatus Fidelium pro eis affectuosiori
instat devotione , & secundūm etiam quod in vita pro-
meruerunt. Ex qua revelatione facilē patet , præ aliis

E 5

ad

ad evitandas Purgatorii pœnas efficax esse remedium in misericordiam animabus præstitam; hæc enim factum & ipsæ animæ liberatæ pro nobis efficaciter orient nos digni efficiamur, similem illi, quam exhibuit misericordiam experiendi.

§. IV.

De Inferno.

I. Est locus subterraneus impunitentibus damnatis Angelis & Hominibus pro suppicio detus, in quo est omnis boni absentia, omnis malitia, omnis pœnæ indesinientia; de quo tria bantanda sunt Ascetæ.

II. Primum est, ut firmiter credat, quod Ecclia & SS. Patres de qualitate, quantitate, & æternis infernalium pœnarum credendum proposuerunt, in finem discursus S. Gregorij proderit sic loquens esse Sanctorum animas in cælo, sacri eloquij satisfactione credidisti, oportet, ut per omnia esse credas & quorum animas in inferno, quia ex retributione æternæ justitiæ, ex qua iam justi glorificantur, necessaria per omnia, ut & injusti crucientur; nam sicut eleemosynæ beatitudo lætitificat, ita credi necesse est, quod in exitu sui ignis reprobos exurat.

III. Alterum est, ut bene apprehendat æquum hujus pœnæ: quæ potissimum ex obstinatione voluntatis desumitur; cum enim voluntas damnavit, inquit S. Gregorius & Innocentius, licet amiserit postmodum affectum, semper tamen retineat malignitatem, voluisseque sine fine vivere, ut sine fine prouisset in iniquitatibus permanere, justum est, ut q[uod] est